

[Hans Nielsen.]

mange Mennesker paa Island, og det vilde spille en kolossal Rolle for den færøske Befolkning, hvis det kunde lykkes at tilvejebringe en Trawlerflaade, og denne kunde ledes paa en saadan Maade, at den ligesom i de andre Lande gav Udbytte. Og det tvivler jeg ikke om, man er i Stand til paa Færøerne.

Jeg ved vel, at der er nogle, der mener, at Færingerne ikke skulde egne sig særlig for Trawlerdrift, men det tror jeg ikke paa. Jeg tror, at den færøske Fisker, som fra Barnsben plasker i Atlanterhavet, og som kender det og har prøvet det haarde Liv, som Fiskeriet er paa hine Breddegrader, i Kraft og Udholdenhed og Energi og Dygtighed staar fuldt ud paa Højde med Fiskerne fra alle andre Folk, som arbejder i hine Farvande.

Derfor stillede det Parti, jeg tilhører, i Udvalget et Ændringsforslag, som gik ud paa at stille 500 000 Kr. til Raadighed for den højtærede Minister til Laan for et Selskab, som eventuelt vil optage Trawlerdrift eller Storfiskeri deroppe. Jeg beklager, at Ministeren ikke har kunnet tage imod Ændringsforslaget, men jeg vil paa den anden Side gerne udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Minister ikke har afvist dette Forslag, men tværtimod — saaledes maa jeg opfatte det; jeg var desværre ikke til Stede den Dag, da Samraadet med Ministeren fandt Sted, da jeg var bortrejst til min Valgkreds, men efter hvad der er mig berettet fra dette Samraad, stillede Ministeren sig velvilligt overfor den Tanke, saaledes at hvis der dannes et Konsortium, som vil optage Storfiskeri med Færøerne som Hjemsted, tør man gøre Regning paa den højtærede Ministers Støtte. Derfor takker jeg den højtærede Minister, og derfor har vi heller ikke ønsket, at Forslaget derom skulde komme til Afstemning ved denne Lejlighed, og derfor kan vi anbefale Lovforslaget, saaledes som det er forelagt fra Ministerens Side.

Vi ser en væsentlig Fordel i dette Lovforslag deri, at der kan ydes Laan til Oprettelse af Tørrerier og Salterier deroppe paa Færøerne. Men jeg maa ved denne Lejlighed rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister vedrørende et Forhold, vi tidligere har beskæftiget os med, nemlig vedrørende Transporten af fersk Fisk fra Færøerne til England eller Tyskland eller andre Markeder. Jeg gaar ud fra som givet, at naar den højtærede Minister har svaret, at han var villig til at støtte et Selskab, som vilde etablere Storfiskeri paa Færøerne, saa ligger deri

ogsaa et Tilsagn om Villighed fra Ministerens Side til at medvirke til, at der anskaffes et Transportskib, saa snart som det er ganske nødvendigt, at et saadant skaffes til Veje.

Jeg har ved første Behandling, saa vidt jeg husker, nævnt, at man maa have et Frysehus for at opbevare Fisken og for i det hele at have denne Transport organiseret, før man kan iværksætte denne Foranstaltning med Udsigt til, at den kan gennemføres; men saa snart nu disse Frysehuse antagelig vil blive oprettet ved Hjælp af det foreliggende Lovforslag, kommer Spørgsmaalet om Transporten af de færøske Fisk, og da er det jeg retter det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om hans Udtalelser i Udvalget ikke er at forstaa saaledes, at ogsaa i den Henseende vil Færingerne kunne gøre Regning paa Medvirkning fra hans Side.

Hendriksen: De Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte i Anledning af den sørgelige Begivenhed, der nys har ramt Færøerne, kan jeg ganske tiltræde, ligesom sikkert alle ærede Medlemmer tager Del i den Sorg, der har ramt saa mange færøske Hjem.

Under Sagens første Behandling havde jeg Lejlighed til paa mit Partis Vegne ret udførligt at gøre Rede for mit Partis Syn ikke alene paa det foreliggende Forslag, men paa hele det færøske Fiskerierhvervs-spørgsmaal, og jeg kan derfor nu fatte mig i Korthed, navnlig da alle Rigsdagens 4 Partier er blevet enige om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg hilser med megen Tilfredshed Bestemmelsen, der er anført i Betænkningen om, at de Kuttere, der er Tale om at bygge, skal bygges af Eg, altsaa af et godt Materiale, og ikke af Fyrretræ, som adskillige Kuttere for Øjeblikket er bygget af. Jeg er sikker paa, at det er den rigtige Vej at gaa, og ved at fastsætte en saadan Bestemmelse undgaar man jo, at enkelte Fiskere maaske kunde finde det rigtigst at springe over, hvor Gærdet er lavest, og fordi de ikke raader over tilstrækkelig Kapital, skulde blive udsat for den Fristelse at lade bygge et Skib, som ikke er tilstrækkelig stærkt og tilstrækkelig driftsikkert.

Endvidere er der i Betænkningen anført, hvad ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Samuelsen, at der saa vidt muligt ved Laangivning skal tages Hensyn til en forøget Beskæftigelsesgrad i Danmark og paa Færøerne. Dette er jo rigtigt, og jeg tror, at navnlig mange af de smaa Træskibsværfter, der nu findes rundt om i Landet, og som kæmper en haard Kamp for